

Kaj pripovedujejo naši ranjenci iz srbskega bojišča.

Ko so pripeljali v Zagreb ranjence, je stopil k podmaršalu Scheure neki oficir in mu izročil magacin, v katerem je bilo še štiri patronov. Pripovedoval je, da je bil na patrolji iz zasede obstreljevan, da je padel in videl na prsih bajonet. Hitro je potegnol revolver in je napadalca ustrelil. Za spomin je vzel magacin seboj. — Neki drugi ranjenec je poročal, kako junaško so se držali Varaždinci, ki so vrgli z jurišem sovražnika z velikimi izgubami iz njegovih utrjenih postojank in ki so nato sami zavzeli za nadaljne operacije važno mesto. — Vsi ranjenci pa poročajo, kako nečloveško se je zadržalo srbsko prebivalstvo, ki prosi iz prva milosti in ki je naši zato puste pri miru, dobroto pa vrača z napadi iz zasede. Naši vojaki zato srbskemu vojaštvu ničesar ne verujejo in najstrožje nastopajo proti krivcem. A ne samo civilno prebivalstvo, tudi srbska redna vojska je zakrivila v boju največje krutosti. Ne spoštujejo Rdečega križa, v njih vrstah se borijo komitaši, kar sklepajo iz dejstva, ker je bilo več naših vojakov ranjenih s krogliami iz starih ruskih pušk; take puške pa imajo ravno srbski komitaši. Ranjenci pripovedujejo skoraj vsi, da Srbi prav slabo streljajo. Srbska artiljerija proti naši tudi nima nobene moči. Iz poročil ranjencev se tudi sklepa, da so se pri Loznici nahajale močne srbske čete, ki so se zbirale v Valjevu. Srbske izgube so bile dozdej mnogo večje nego naše. Ranjence vlačijo seboj, kadar se umikajo. Mnogo Srbov je bilo vjetih; odpeljali so jih v notranjost monarhije. Ranjeni oficirji pripovedujejo mnogo podrobnosti iz bojev ob Drini, ki pa se jih še ne sme v javnosti zglasiti. Na vsak način dokazujejo vse te pripovedke, da so bile vse avstrijske operacije v Srbiji doslej uspešne.

„Zenta“.

Dunaj, 23. avgusta. (Kor. urad.) Glasom oficijalnega obvestila iz Cetinja, se je z Nj. Velič. Ladje „Zenta“, ki se je 16. avgusta v boju s francoskim brodomvjem baje potopila, rešilo 14 štabnih oseb in 170 oseb moštva, med temi 50 ranjencev, na črnogorska tla. Imena rešence so objavljena za bližnji čas in se bodo potem objavila. Vsa druga, v inozemskem časopisju sicer razširjena poročila o izgubah c. kr. vojne mornarice, ki so baje v zvezah s pomorskimi boji ob Adriji, so popolnoma izmišljena.

Junaštvo križarke „Zente“.

Dunaj, 23. avgusta. (Kor. urad.) V zvezi s poročilom c. kr. koresp. urada o smeli križarki „Zenti“, se privatno javlja korespondenci Wilhelm:

Navdahnjena Tegetthoffovega duha, si je ta orehova lupina upala v odprtem morju se spustiti v boj z morda 50kratno premočjo in se je trudila, zadati sovražniku, dasi je imela pred očmi gotov pogin, čim največ škode. To se je, kakor se zdi, smeli križarki in njeni junaški posadki tudi posrečilo. Tudi francoskim ladjam je vrla „Zenta“ povzročila znato škodo, dasi se veličina te škode niti približno ne da določiti. Okrog 150 mož, ki so se rešili na črnogorsko obrežje, je pač prišlo v črnogorsko vojno vjetništvo. Tudi francoske oklopnice so gotovo rešile del „Zentine“ posadke. Po mednarodni pogodbi morajo mornarice v najkrajšem času objaviti imena onih, ki so bili rešeni. V zgodovini našega brodomvja neminljiv čin izpričuje, kakšen duh navdaja našo mornarico.

Zadnja vest o parniku „Zenta“.

K. B. Dunaj, 25. avgusta. — Listi poročajo: Ko je francoska mornarica opazila našo križarko „Zenta“ in je tudi naš komandant

opazil, da se sme častno nazaj vrniti, napravil je sledeče radiotelegrafično poročilo: „Sprejemem boj s sovražno flotiljo. Ta sovražna flotilja, s katero je pričela „Zenta“ boj, obstoji iz 16 velikih križark in 12 malih bark.“ — Ta radiogram bil je zadnje poročilo junaškega našega parnika „Zenta“. Pogumna „Zenta“ se je potopila, ali preje je štiri velike sovražne parnike hudo poškodovala. Čast ji!

Nemci v Bruselju!

Berolin, dne 20. avgusta. (Uradno.) Nemške čete so danes zavzele Bruselj, glavno mesto Belgije.

Bruselj, glavno mesto Belgije, jo v nemških rokah! Udarec za udarcem pada po glavah Belgijcev in Francozov. Zavzetje Lütticha, uspešni boji okrog trdnjave Namur in slednjič zavzetje Bruslja v tako kratkem času, so uspehi Nemcev, o kojih se Belgijcem in Francozom niti sanjati ni moglo. Vsi načrti Francije, spraviiti svoji čete skozi Belgijo v Nemčijo, so sedaj na mah uničeni. Nemčija pa ni samo temeljito zadelala Francozov čez črto Maas-Sambre pri Lüttichu, marveč njeni načrti so, kakor so zdi, čisto drugačni. Že en sam pogled na zemljevid nam pove, da bo sedaj Nemčija zastavila vse sile, da pade najmočnejša belgijska trdnjava Antwerpen. Če pade Antwerpen, je Nemčija neomejeni gospodar Belgije, in vsak neposreden vpliv Anglije na potek vojske na belgijskih tleh je izključen. V tem slučaju bi bili prekržani vsi francoski načrti, kako napasti Nemčijo od belgijske strani. In še več! Nemčija bi v slučaju padca Antwerpena prisilila Francijo, da se mora bojevati tam, kjer so za Nemčijo najbolj ugodna tla, in to je ob francosko-belgijski meji, ki je le slabo zavarovana. Vsa pozornost je sedaj obrnjena na mogočno trdnjavo Antwerpen.

Bruselj, glavno mesto belgijskega kraljestva in sedež belgijskega kralja, leži v sredini Belgije in šteje 580.000 prebivalcev. Mesto ni utrjeno. Deli se v dva glavna dela, v gornje in spodnje mesto. V gornjem delu stanujejo večinoma bogataši in milijonarji, v spodnjem pa obrtniki in trgovci. V spodnjem delu mesta so krasne, ravne ulice. V prejšnjih časih je bil Bruselj trdnjava, kar spričujejo trije, še sedaj ohranjeni stolpi, ki so tvorili spodnji del citadele. Tam, kjer so se nahajale nekdanje utrdbe, se razprostirajo sedaj krasni vrtovi. Mesto ima obliko peterokota. Bruselj je mesto krasnih stavb starega in novega časa. Znamenita stavba je rotovž, zgrajena l. 1454 s svojim 100 m visokim stolpom, nadalje kraljeva palača, znameniti muzej s krasnimi slikami. Belgijski kralj Albert, ves kraljevi dvor in vlada, so že pred

14 dnevi zapustili Bruselj in se preselili v Antwerpen.

Tudi v zgodovini je igral Bruselj znamenito vlogo. V hudih bojih med Španci, Belgijci in Nizozemci v 16. stoletju je bil Bruselj kot trdnjava glavno oporišče Špancev. Bruselj je bil večkrat v avstrijski oblasti, zadnjič l. 1794. Iste leta so ga zavzeli Francozi vsled zmage nad Avstriji pri Fleurisu. Leta 1815 je prišel Bruselj v oblast Belgije. Leta 1830 je uničil grozni požar dobro polovico mesta. Bruselj se prišteva k najlepšim, najmodernejšim in najbogatejšim mestom v Evropi.

Papež Pij X. o pravičnosti avstrijske vojne.

K. B. Dunaj, 25. avgusta. — „Reichspost“ poroča iz Rima:

Zdravnik pokojnega papeža Marchiafava povedal je dopisniku „Reichsposte“, da se je pokojnega papeža nujno prosilo, da naj z vsjo svojo veliko avtoriteto proti izbruhu vojne nastopi.

Papež je nato dobesedno izjavil: Edini vladar, pri katerem bi zamogel res uspešno intervenirati, ker je bil ta vladar vedno zvest sveti prestolici, je cesar Franc Jožef. Ali ravno pri njemu ne morem posredovati, kajti vojna, kijo vodi Avstrija, je pravična in še več kot pravična.

Bratska zveza Avstrije in Nemčije proti Japonski.

Kb. Berolin, 24. avgusta. — Wolffova pisarna poroča: Avstro-ogrsko poslanništvo naznanilo je danes znanjemu uradu sledeče:

V najvišjem naročilu gre na zapovednika Njeg. Veličanstva parnika „Cesarica Elizabeta“ v Tsingtavu ter na avstro-ogrskega poslanika v Tokio telegrafično povelje, da se mora Njeg. Velič. parnik v Tsingtavu z nemškimi parniki sobojevati. — Z drugimi besedami povedano: Avstro-Ogrska hoče biti proti Japoncem Nemčiji ravno tako zvesta, kakor je bila Nemčija naši monarhiji zvesta. Z združenimi močmi premagali bosta Avstro-Ogrska in Nemčija ves sovražni svet.

Sokrivec sarajevskega umora vjet.

Iz Sarajeva se poroča: Tukaj došlo je s prvim vlakom ranjenih vojakov tudi nekaj srbskih vojnih vjetnikov. Med njimi se nahaja tudi srbski komitaš Vaso Vujić, katerega nogo je avstrijska kroglja predrla. Ta Vujić igral je v sarajevski zadevi veliko vlogo, ker je na povelje zapovednika srbske obmejne straže Principu in njegovim tovarišem čez mejo pomagal. Doslej tega pomagača morilcev niso

Ruska armada.

Russische Militärtypen.

1. Vice-Admiral. 2. Stabs-offizier (Gren. Korps). 3. Turkestan-Infantist. 4. Terek-Kasak. 5. Ural-Kasak (Leibgarde). 6. Generaladjutant. 7. Off. d. Leibgarde - Gren. Rgt. 8. Off. d. Garde-Feldgendarmarie. 9. Dragoner-Offizier. 10. Kasaken-Artillerist. 11. Leibgardesoldat. 12. Leutnant zur See.

Ruska armada šteje v miru (skupaj z obmejno stražo) 60.000 oficirjev in 1,320.000 vojakov, to je 0,97% prebivalstva. V vojski zviša se to število na okroglo 6,000.000 mož. V tem velikanskem številu pa so vračunjeni tudi oni zbori, ki se nahajajo v Aziji ter v Kavkazu, ki

torej za evropsko vojno niso na razpolago. Nadalje je v tem številu všteto trdnjavsko in nadomestno vojaštvo ter državna bramba (črna vojna). Naša slika kaže posamezne uniforme ruskih vojakov.